

07 GCS – OVS 05

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een OVS-geschil.

Betreft

Toepasselijkheid van de OVS

Partijen

Partij A; verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA verzekerd

en

Partij B; verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA en casco verzekerd

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 28 december 2006 reed de verzekerde van Partij A achteruit tegen de geparkeerd staande auto verzekerd bij Partij B. De verzekerde van Partij A is de vader van de eigenaar van de bij Partij B verzekerde auto. De botsing vond plaats op eigen terrein bij de naast elkaar gelegen woningen van vader en zoon.

Stellingname van partijen inzake de toepasselijkheid van de OVS

Partij A is van mening dat de OVS niet van toepassing is. Partij A stelt dat grondslag van de OVS is dat de cascoverzekeraar door subrogatie een rechtsgeldige vordering heeft gekregen. In dit geval is aan deze voorwaarde niet voldaan, omdat artikel 7:962, lid 3 BW bepaalt dat de verzekeraar geen vordering verkrijgt op onder andere bloedverwanten in de rechte lijn van een verzekerde. Naar het oordeel van Partij A mag de feitelijk niet bestaande vordering niet in de OVS ingebracht worden. Derhalve is de OVS in het geheel niet van toepassing.

Partij B is van mening dat de vordering wel in de OVS ingebracht mag worden. Partij B wijst erop dat de OVS ten doel heeft om materiële schade in het verkeer tussen de aangesloten verzekeraars effectief en efficiënt af te wikkelen. Partij B beroept zich verder op artikel 16 van de OVS:

“Als een *verzekeraar* een *schade* rechtstreeks heeft betaald aan een benadeelde en die schade zou op grond van deze overeenkomst voor rekening zijn gekomen van een andere verzekeraar, dan betaalt de laatstgenoemde verzekeraar de schade terug aan de eerstgenoemde verzekeraar.”

Artikel 16 verhindert dat de OVS kan worden omzeild door geen beroep te doen op de eigen cascoverzekering. Partij B meent dat uit artikel 16 blijkt dat het bepaalde in de OVS boven het gemene recht gaat. Anders zou het doel van de OVS worden ondergraven. Naar het oordeel van Partij B volgt hieruit dat de OVS van toepassing is.

Overwegingen van de commissie

De commissie stelt vast dat de OVS geen rechtstreeks antwoord geeft op de vraag of de OVS in een geval als dit van toepassing is. De OVS is van toepassing tussen verzekeraars, die een motorrijtuigverzekering uitvoeren. De OVS geeft antwoord op de vraag in hoeverre tot de OVS toegetreden verzekeraars van motorrijtuigen de op grond van een cascoverzekering uitgekeerde schade bij een botsing op elkaar kunnen verhalen.

Artikel 12 van de OVS bepaalt dat verzekeraars voor de uitgekeerde schade slechts een vorderingsrecht op elkaar hebben uit hoofde van de OVS. De OVS stelt niet de eis dat de op grond van een cascoverzekering uitgekeerde schade door de verzekeraar op een derde verhaald kan worden.

Heel wel mogelijk is dat een op grond van een cascoverzekering uitgekeerde schade naar gemeen recht niet op een derde verhaald kan worden, maar op grond van de OVS wel op een deelnemende verzekeraar.

Het is naar de mening van de commissie niet noodzakelijk en wenselijk om bij de toepassing van de OVS rekening te houden met het eventueel ontbreken van een vordering van de cascoverzekeraar, bijvoorbeeld op grond van artikel 7:962 lid 3 BW. De OVS is een regeling tussen verzekeraars. Verzekerden vallen buiten het bereik van de OVS. Verhaal op grond van de OVS verstoort niet de relatie tussen verzekerden en doorkruist daarmee niet de bedoeling van artikel 7:962 BW. De werking van de OVS wordt niet ondergraven door in die relatief zeldzame gevallen waarin geen sprake is van een vorderingsrecht, verhaal op grond van de OVS toch toe te staan. Toepassing van de OVS kan aldus helder en eenvoudig worden gehouden.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat deze schade onder de OVS valt.

Aldus beslist op 5 november 2007 door mr. P.O.G. van den Berg, J. van den Heuvel, mw. mr. A. Manso Cabrerros - Hendriks en mr. L.G. Stiekema, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van drs. J.A. Schaffers, secretaris.

mr. L.G. Stiekema
vice-voorzitter

drs. J.A. Schaffers
secretaris